

mindre Ejendomme forholdsvis ville komme til at udrede den største Skat paa Grund af, at Ejendomsbærdierne ere forholdsvis stigende, jo længere man kommer ned med Harkornet. At man foreslaar Skattefrihed for Ejendomme under 3,000 Kr. bøder kun lidt paa dette Forhold.

Den foreslaaede Indkomsttilbeholdning kan Mindretallet ikke tiltræde. Foruden den Omstændighed, at den beskatter store og smaa Indtægter ens og saaledes ikke tillader stigende Skala, vil der i flere Retninger kunde rejses ret vægtige Indbendinger imod den. Af disse skal særlig fremhæves: 1) Kapitalen vil forholdsvis let kunne frigøre sig ved at vælte Skatten over paa Prioriteterne, 2) valende Kurser paa Kreditforeningsobligationer og andre Pengeeffekter, 3) Fristelse til at anbringe dansk Kapital i udenlandske Værdipapirer m. m.

Med Hensyn til Virkningen af den foreslaaede Skattereform kommer Flertallet til det Resultat, at Staten vil lide et Indtægtstab af henimod 1 Mill. Kr. I Modsætning hertil har Mindretallet den Opfattelse, at Reformen indeholder en ikke uvæsentlig Forsøgelse af den direkte Beskatning til Staten. Flertallet foreslaar dernæst et Tilskud til Kommunerne, fordelt efter mindre heldige Fordelingsregler, af 1½ Mill. Kr. aarligt i 5 Aar + det Beløb, som de ny Statskatter indbringe mere end 9,700,000 Kr., dog saaledes, at dette Tillæg ikke maa overstige 1 Mill. Kr. For Kommunernes Bedkommende vil Skattekommissionens Forslag om et varigt Statsstilskud paa 10,121,000 Kr. være langt at foretrække. Noget lignende gælder for de enkelte Statteyhedere, idet Skattekommissionens Forslag letter Skattebyrden for de mindre bemidlede, hvorimod Flertallets Forslag som oven for paavist med Hensyn til den ny Ejendomsstyld snarere virker i modsat Retning.

Mindretallet skal indskrænke sig til disse Bemærkninger, og endnu kun antyde Muligheden af at forene Flertallets og Skattekommissionens Forslag, saaledes at et Beløb, der svarer til hele Gammelkatten og Bygningsafgiften, overføres til Kommunerne, mod en tilsvarende Forhøjelse af Formue- og Indkomstkatten paa Grundlag af Folketingets Forslag. Mindretallet finder ikke tilstrækkelig Anledning til at stille Ændringer i denne Retning, fordi en videre Forhandling herom paa det nuværende Tidspunkt neppe er heldig, navnlig under Hensyn til, at et muligt Resultat naas hurtigst og bedst ved en direkte Forhandling mellem Tingene i Fællesudvalg.

Mindretallet skal derfor for Tiden indskrænke sig til at anbefale Folketingets Forslag om

Indkomst- og Formuestat til Staten, og

Overgang af en Del af de direkte Statskatter til Kommunerne

til uforandret Vedtagelse.

Samtidig hermed udtaler Mindretallet Ønsket om, at Lovforslaget om Tiendens Afløsning maa blive fremmet hurtigst muligt, i Haab om, at dette vil bidrage end mere til Skattereformens Gennemførelse i indeværende Rigsdagsamling.

Et andet Mindretal (H. N. Hansen og Kottbøll) erkender Betydningen af de Forslag, som ere fremsatte af Udvalgets Flertal, og kunne disse bidrage til Gennemførelsen af Skattereformen i indeværende Samling, ville vi gerne se dem fremmede videre af Landstinget.

Imod nogle Dele af Forslaget maa vi dog bestemt udtale os. Dette gælder saaledes Indkomsttilbeholdningen. Lige over for Forslaget om en saadan Beskatning maa vi fastholde den i det fra Folketinget fremsendte Forslag opstillede Indkomststat, der var Grundlaget for de to foregaaende Regeringers Skatteforslag, og som i de fore-